

войната тър регистрираха значителен превес във полза на женитѣ. Такъвъ превесъ, както се вижда отъ горната табличка, се констатира и у насъ при пребояването на 31. XII. 1920 г. Въ сегашната територия на Царството тогава се констатираха 1,002 жени на 1000 мжже. Това съотношение, обаче, още при пребояването на 31. XII. 1926 год. се обърна отново въ полза на мжжия полъ — 997 жени на 1000 мжже, а последното пребояване ни дава едно още по-засилено съотношение въ полза на женитѣ — 991 жени на 1000 мжже. Това явление е отъ голъмо стопанско и социално значение. Измѣнението на отношението въ полза на мжжия полъ следъ войната се очакваше, тъй като раждаемостта, общо взето, облагодетелствува мжжия полъ. Естественото нарастване на населението, напримѣр, презъ периода 1927—1934 год., е прибавяло срѣдно годишно около 3,000 момчета въ повече, отколкото момичета. За осемтѣхъ години предимството на мжжия полъ възлиза на 24,200 души.

Естественото нарастване е дало презъ този периодъ 339,967 момчета и 315,767 момичета. Въ течение на осемгодишния периодъ, обаче, фактическото увеличение на населението отъ мжжки полъ е 315,367 души, а онова отъ женски полъ 296,107 души, или въ процентно отношение, спрямо населението отъ съответния полъ въ края на 1926 год.: 11·5% и 10·8%. Тъй като фактическото нарастване на населението отъ мжжки полъ е по-малко отъ превеса на ражданятията надъ умирианията, отколкото за женския полъ, трѣбва да се заключи, че външната миграция на България презъ този периодъ се е състояла повече отъ мжже. И наистина, разликата въ полза на емиграцията за мжжия полъ е 24,597 души, а за женския — 19,691.

Интересно е да се отбележи различието, което съществува въ съотношението на половетъ въ градовете и селата. Ето тѣзи съотношения, констатирани при различните пребоявания:

Пребоявания	Въ градовете		Въ селата	На 1,000 мжже се падатъ жени:	
	мжже	женни		мжже	женни
1887	308,317	287,398	1,297,072	1,261,588	932
1892	344,387	314,861	1,346,239	1,305,226	914
1900	384,041	358,394	1,525,526	1,476,322	933
1905	409,992	379,697	1,647,100	1,598,786	926
1910	428,668	400,854	1,778,017	1,729,974	935
1920	496,635	469,740	1,924,149	1,956,447	916
1926	574,961	555,170	2,168,064	2,180,546	965
1934	663,435	644,693	2,394,957	2,387,130	972

Вижда се, че въ градовете женитѣ не сѫ имали никога превесъ, но съотношението на половетъ следъ войната постепенно и сигурно се подобрява въ тѣхна полза, въпрѣки, че превесътъ на мжжетъ се е запазилъ и следъ войната. Докато преди войните съотношението между половетъ се е движило около 930 жени на 1000 мжже, следъ войните то постепенно достига до 972 жени на 1000 мжже въ края на 1934 г. Въ селата пъкъ превесътъ на мжжетъ преди войните се движи около 970 жени на 1000 мжже. Следъ войните, обаче, въ края на 1920 г., се констатира значителен превесъ на жени, който достигна до 1017 жени на 1000 мжже. Въ края на 1926 г. превесътъ на женитѣ намалява до 1006 жени на 1000 мжже, а въ края на 1934 г. констатираме наново превесъ на мжжетъ, а именно: 997 жени на 1000 мжже.

Тенденцията за изравняване на населението по полъ въ градовете може да се обясни съ нѣколко причини. Известно е, че следъ войната голъмъ брой жени започна да се отправя къмъ градовете, гдето намиратъ препитание не само като слугини, но и като работнички въ различни видове фабрики. Отъ друга страна, за отбелоязване е факта, че въ естествения прирѣстъ на населението въ градовете преобладаватъ момичетата. Напр., презъ периода 1927—1934 г. естествениятъ прирѣстъ се състои отъ 37,448 момчета и 40,031 момичета. Разглеждани дори поотдѣлно, всички почти градове показватъ по-голъмъ есте-

ственъ прирѣстъ на момичета, отколкото на момчета. Отъ трета страна, много по-малкия брой на войницитѣ въ казармитѣ следъ войната, поради наложенитѣ отъ мирнитѣ договори военни ограничения, се е отразилъ, сѫщо така, върху промъната на съотношението въ полза на женитѣ. Всички градове, които показватъ силно увеличение на населението си, сѫ показвали и по-голъмо фактическо увеличение на женитѣ. Такива сѫ: София, Пловдивъ, Русе, Бургазъ, Габрово и пр. Въ други градове отъ сѫщата категория фактическото увеличение на женитѣ е почти равно на онова на мжжетъ. Въ градовете, които сѫ показвали емиграция, като Свищовъ, Чирпанъ, Търговище; Панагюрище, както и повече градове отъ бившия Търновски окрѣгъ, начело съ градъ Лѣсковецъ, превесътъ на женитѣ се обяснява съ по-голъмата емиграция на мжжкото население.

Заключение

Какви сѫ изводитѣ, които могатъ да се направявятъ отъ предварителните резултати отъ последното пребояване на населението? — Жизнената сила на българския народъ презъ периода 1927—1934 г., въ сравнение съ десетгодишния периодъ преди войните (1901—1910 г.) е значително намаляла. Тя не е отслабнала повече отъ оная на другите балкански народи, и е твърде задоволителна спрямо всички европейски, но, все пакъ, обезпокоителенъ е